

INTERIOR

El botxí dina en silenci,
el botxí pensa en la feina.
La seva dona se'l mira,
els fills mengen amb presses.

El botxí beu en silenci.
Baixa de la claraboia
una llum de lluna freda.
La dona sempre dreta.

Els dos germans són rossos;
riu en entre ells en silenci,
la dona despara taula,
el botxí pensa en la feina.

Els fills del botxí s'escapen
a l'ermot de l'eucaliptus.
El botxí pren cafè amb gotes
d'esquena a la finestra.

La dona renta i eixuga
amb aigua salada i cendra.
El botxí fa un eructe
i encén una caliquenya

Els infants juguen a selva
entre llaunes i runa;
el gran apunta amb la canya
i l'altre estrefà la hiena.

La dona passa l'escombra
amb una fressa seca.
Més endins sona el rellotge.
El botxí pensa en la feina.

La dona escup a l'aigüera.
En mànigues de camisa
i en un balancí de lona
el botxí dorm la sesta.

Els infants compten estampes.
La dona sempre dreta.
El silenci no es detura.
El botxí somia feina.

Quart, Pere. "El botxí interior".

